

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2011. gada 21. decembrī*

Lieta C-27/09 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2009. gada 19. janvārī iesniedza

Francijas Republika, ko pārstāv E. Beljāra [*E. Belliard*], Ž. de Bergess [*G. de Bergues*] un A. Adāns [*A. Adam*], pārstāvji,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējie lietas dalībnieki —

People's Mojahedin Organization of Iran, Overa pie Uāzas [*Auvers-sur-Oise*] (Francija), ko pārstāv Ž. P. Špicers [*J.-P. Spitzer*], *avocat*, D. Vons [*D. Vaughan*], QC, un M. E. Demetriu [*M.-E. Demetriou*], *barrister*,

prasītāja pirmajā instancē,

* Tiesvedības valoda — angļu.

Eiropas Savienības Padome,

atbildētāja pirmajā instancē,

Eiropas Komisija, ko pārstāv S. Būlarde [*S. Boelaert*] un P. Ālto [*P. Aalto*], pārstāvji,
kas norādīja adresi Luksemburgā,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji A. Ticano [*A. Tizzano*], H.N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*] (referents), K. Lēnartss [*K. Lenaerts*] un Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], tiesneši E. Juhāss [*E. Juhász*], Dž. Arestis [*G. Arestis*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], M. Ilešičs [*M. Ilešić*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] un K. Toadere [*C. Toader*],

ģenerālvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],
sekretāre L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 8. septembra tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2011. gada 14. jūlija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Francijas Republika savā apelācijas sūdzībā lūdz atcelt Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas [tagad — Vispārējā tiesa] 2008. gada 4. decembra spriedumu lietā T-284/08 *People's Mojahedin Organization of Iran*/Padome (Krājums, II-3487. lpp.; turpmāk tekstā — “pārsūdzētais spriedums”), ar kuru tā ir apmierinājusi *People's Mojahedin Organization of Iran* (turpmāk tekstā — “PMOI”) prasību atcelt Padomes 2008. gada 15. jūlija Lēmumu 2008/583/EEK, ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Lēmumu 2007/868/EK (OV L 188, 21. lpp.; turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”), tiktāl, ciktāl tas attiecas uz PMOI.

Atbilstošās tiesību normas

Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūcija 1373 (2001)

- 2 Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome 2001. gada 28. septembrī pieņēma Rezolūciju 1373 (2001), ar kuru noteica vispusīgas stratēģijas terorisma, it īpaši terorisma finansēšanas, apkarošanai. Šīs rezolūcijas 1. punkta c) apakšpunktā cita starpā

ir noteikts, ka visām valstīm ir nekavējoties jāiesaldē tie līdzekļi un citi finanšu aktīvi vai saimnieciskie resursi, kuri pieder personām, kas veic vai mēģina veikt terora aktus, tajos piedalās vai veicina šādu aktu veikšanu, organizācijām, kas šīm personām pieder vai ko tās kontrolē, un personām un organizācijām, kas rīkojas šo personu vai organizāciju vārdā vai pēc to norādēm.

- 3 Šajā rezolūcijā nav paredzēts to personu saraksts, attiecībā uz kurām šie ierobežojošie pasākumi ir jāpiemēro.

Kopējā nostāja 2001/931/KĀDP

- 4 Uzskatīdama, ka Rezolūcijas 1373 (2001) īstenošanai ir vajadzīga Eiropas Kopienas rīcība, Eiropas Savienības Padome 2001. gada 27. decembrī tostarp pieņēma Kopējo nostāju 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu (OV L 344, 93. lpp.).
- 5 Šīs kopējās nostājas 1. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Šī kopējā nostāja saskaņā ar turpmāko pantu noteikumiem attiecas uz personām, grupām un organizācijām, kas ir iesaistītas terora aktos un uzskaitītas pielikumā.”

- 6 Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 2. un 3. punktā attiecīgi ir definēts, ko nozīmē “personas, grupas un organizācijas, kas ir iesaistītas terora aktos” un “terora akts”.
- 7 Minētās kopējās nostājas 1. panta 4. un 6. punktā ir noteikts:

“4. Sarakstu pielikumā izstrādā, pamatojoties uz precīzu informāciju vai materiālu attiecīgajā lietā, kas norāda, ka kompetenta iestāde pieņēmusi lēmumu par attiecīgajām personām, grupām un organizācijām neatkarīgi no tā, vai lieta ir par izmeklēšanas uzsākšanu vai apsūdzību saistībā ar terora akta veikšanu, mēģinājumu izdarīt terora aktu, līdzdalību šādā aktā vai tā veicināšanu, pamatojoties uz nopietniem un ticamiem pierādījumiem vai versijām, vai notiesāšanu par šādiem nodarījumiem. Sarakstā var iekļaut personas, grupas un organizācijas, ko Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome atzinusi par saistītām ar terorismu un pret kurām tā noteikusi sankcijas.

Šajā punktā “kompetenta iestāde” ir tiesu iestāde vai gadījumos, ja tiesu iestādēm nav pilnvaru šāda punkta skartajos jautājumos, līdzvērtīga kompetenta iestāde attiecīgajā jomā.

[..]

6. Pielikumā [ietvertajā sarakstā] minētos personu vārdus un organizāciju nosaukumus regulāri atjaunina, vismaz reizi sešos mēnešos, lai nodrošinātu pamatojumu vārdu un nosaukumu paturēšanai sarakstā.”

- 8 Ar Padomes 2002. gada 2. maija Kopējo nostāju 2002/340/KĀDP, kas atjauno Kopējo nostāju 2001/931 (OV L 116, 75. lpp.), *PMOI* tika no jauna iekļauta Kopējās nostājas 2001/931 pielikumā ietvertajā sarakstā.
- 9 Vēlāk *PMOI* nosaukums Kopējās nostājas 2001/931 pielikumā ietvertajā sarakstā tika saglabāts ar vairākiem secīgiem lēmumiem, kurus Padome pieņēma saskaņā ar šīs kopējās nostājas 1. panta 6. punktu.

Regula (EK) Nr. 2580/2001

- 10 Padome 2001. gada 27. decembrī pieņēma Regulu (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām (OV L 344, 70. lpp.; kļūdas labojums — OV L 52, 58. lpp.).
- 11 Regulas Nr. 2580/2001 preambulas 5. apsvērumā ir noteikts:

“Ir nepieciešama Kopienas darbība, lai īstenotu Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP kopējās ārpolitikas un drošības politikas aspektus.”

¹² Atbilstoši šīs regulas 2. pantam:

“1. Ja vien tas nav atļauts saskaņā ar 5. un 6. pantu, tad:

- a) visi līdzekļi, citi finanšu aktīvi un saimnieciskie resursi, kas pieder 3. punktā minētajā sarakstā ietvertai juridiskai personai, grupai vai organizācijai, tiek iesaldēti;
- b) nekādi līdzekļi, citi finanšu aktīvi un saimnieciskie resursi netiek darīti tieši vai netieši pieejami 3. punktā minētajā sarakstā ietvertai fiziskai vai juridiskai personai, grupai vai organizācijai vai šādas fiziskas vai juridiskas personas, grupas vai organizācijas labā.

2. Tiek aizliegts sniegt finanšu pakalpojumus 3. punktā minētajā sarakstā ietvertai fiziskai vai juridiskai personai, grupai vai organizācijai vai šādas fiziskas vai juridiskas personas, grupas vai organizācijas labā, ja vien tas nav atļauts saskaņā ar 5. un 6. pantu.

3. Pieņemot lēmumu vienbalsīgi, Padome saskaņā ar Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP 1. panta 4., 5. un 6. punkta noteikumiem izveido, pārskata un groza to personu, grupu un organizāciju sarakstu, uz kurām attiecas šī regula. [...]”

¹³ Ar Padomes 2002. gada 2. maija Lēmumu 2002/334/EK, ar ko īsteno Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktu un atceļ Lēmumu 2001/927/EK (OV L 116, 33. lpp.), *PMOI* tika iekļauta Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktā minētajā sarakstā.

- 14 Vēlāk *PMOI* šajā sarakstā tika paturēta ar turpmākiem Padomes saskaņā ar Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktu pieņemtiem lēmumiem, tostarp ar apstrīdēto lēmumu.
- 15 *PMOI* no šī paša saraksta tika izsvītota ar Padomes 2009. gada 26. janvāra Lēmumu 2009/62/EK, ar kuru īsteno Regulas (EK) Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktu un atceļ Lēmumu 2008/583/EK (OV L 23, 25. lpp.).
- 16 Atbilstoši Lēmuma 2009/62 preambulas 5. apsvērumam:
- “Atbilstīgi [pārsūdzētajam] spriedumam [...] viena grupa nav iekļauta to personu, grupu un subjektu sarakstā, uz kuriem attiecas Regula (EK) Nr. 2580/2001.”
- 17 Nav strīda par to, ka šajā apsvērumā minētā grupa ir *PMOI*.

Tiesvedības priekšvēsture

- 18 Lai izklāstītu šīs tiesvedības priekšvēstures sākumu, pārsūdzētā sprieduma 1. punkts atsaucas uz Vispārējās tiesas 2006. gada 12. decembra spriedumu lietā T-228/02 *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran*/Padome (Krājums, II-4665. lpp., 1.–26. punkts) un 2008. gada 23. oktobra spriedumu lietā T-256/07 *People's Mojahedin Organization of Iran*/Padome (Krājums, II-3019. lpp., 1.–37. punkts).

- 19 Iepriekš minētā sprieduma lietā *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran*/ Padome 1., 2., 12. un 16. punktā ir norādīts:

- “1 No lietas materiāliem izriet, ka [PMOI] tika izveidota 1965. gadā un tās mērķis ir aizstāt *Chah* režīmu Irānā, vēlāk — *mollah* režīmu, ar demokrātisku režīmu. 1981. gadā tā piedalījās Irānas Nacionālās pretošanās padomes (NCRI) dibināšanā, kas ir iestāde, kura sevi definē kā Irānas “pretošanās parlaments trimdā”. Šis tiesvedības rašanās faktu laikā tā sastāvēja no piecām atsevišķām organizācijām, kā arī neatkarīgas militārās nodaļas, kas darbojās Irānā. Tomēr atbilstoši [PMOI] apgalvotajam tā un visi tās biedri ir skaidri atteikušies veikt jebkādu militāro darbību kopš 2001. gada jūnija, un šobrīd tai vairs nav militārās struktūrvienības.
- 2 Ar 2001. gada 28. marta rīkojumu *Secretary of State for the Home Department* (Apvienotās Karalistes iekšlietu ministrs, turpmāk tekstā — “*Home Secretary*”) ietvēra [PMOI] atbilstoši *Terrorism Act 2000* (2000. gada likums par terorismu) aizliegto organizāciju sarakstā. [PMOI] vienlaikus iesniedza divas pārsūdzības par šo rīkojumu: apelācijas sūdzību (*appeal*) *Proscribed Organisations Appeal Commission* (Apelāciju Komisija aizliegto organizāciju lietās, POAC) un kasācijas sūdzību (*judicial review*) *High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)* (Augstā tiesa (Anglija un Velsa), Karalietnes nodaļa (Administratīvā tiesa), [..]).

[..]

- 12 Ar 2002. gada 17. aprīļa spriedumu [minētā tiesa] noraidīja kasācijas sūdzību, ko bija iesniegusi [PMOI] par *Home Secretary* 2001. gada 28. marta rīkojumu [..],

būtībā uzskatot, ka *POAC* bija piemērots forums [*PMOI*] argumentu uzklaušīšanai, ieskaitot tos, kas attiecas uz tiesību tikt uzklaušītam pārkāpumu.

[..]

16 2002. gada 15. novembrī *POAC* noraidīja apelācijas sūdzību, ko [*PMOI*] iesniedza par *Home Secretary* 2001. gada 28. marta rīkojumu [...], uzskatot tostarp, ka nekur nav noteikts, ka tai ir jānodrošina [*PMOI*] iepriekšēja uzklaušīšana, jo šāda uzklaušīšana ir nepraktiska vai nevēlama saistībā ar tiesību aktiem, kas vērsti pret teroristiskajām organizācijām. Saskaņā ar šo pašu lēmumu *Terrorism Act 2000* tiesiskais režīms paredz patiesu iespēju, lai prasītājas viedoklis tiktu uzklaušīts *POAC*.”

20 Jaunākā tiesvedības priekšvēsture pārsūdzētā sprieduma 2.–10. punktā ir izklāstīta šādi:

“2 Ar 2008. gada 7. maija spriedumu *Court of Appeal (England & Wales)* (Apelācijas tiesa (Anglija un Velsa), Apvienotā Karaliste; turpmāk tekstā — “Apelācijas tiesa”) noraidīja [*Home Secretary*] lūgumu atļaut iesniegt šajā tiesā apelācijas sūdzību par [*POAC*] 2007. gada 30. novembra lēmumu, ar kuru *POAC* apmierināja prasību, kas celta par *Home Secretary* 2006. gada 1. septembra lēmumu, ar kuru atteikts atcelt [*PMOI*] kā organizācijas, kura ir iesaistīta terorismā, aizliegšanu, un uzdeva *Home Secretary* iesniegt Apvienotās Karalistes Parlamentam rīkojuma (*Order*), ar kuru prasītāju svītro no Apvienotajā Karalistē aizliegto organizāciju saraksta saskaņā ar *Terrorism Act 2000* [...], projektu.

3 Šajā lēmumā *POAC inter alia* par “nepareizu” (angļu valodā — *perverse*) atzina *Home Secretary* secinājumu, kas minēts tā 2006. gada 1. septembra lēmumā, ar kuru atteikts atcelt [*PMOI*] aizliegšanu un saskaņā ar kuru prasītāja šajā laikā vēl

joprojām bija organizācija, “kas ir iesaistīta terorismā” (angļu valodā — *concerned in terrorism*) *Terrorism Act 2000* nozīmē. [..]

[..]

- 5 Ar iepriekš minēto spriedumu *Court of Appeal* apstiprināja *POAC* vērtējumu. Tā turklāt norādīja, ka *Home Secretary* sniegtā konfidenciālā informācija nostiprināja tās secinājumu, ka *Home Secretary* nevarēja saprātīgi uzskatīt, ka *PMOI* nodoms bija nākotnē atgriezties pie terorisma.
- 6 Ar 2008. gada 23. jūnija rīkojumu, kas stājās spēkā 24. jūnijā, *Home Secretary* līdz ar to svītroja *PMOI* no to organizāciju saraksta, kuras aizliegtas saskaņā ar *Terrorism Act 2000*. Šo svītrošanu apstiprināja divas Apvienotās Karalistes Parlamenta palātas.
- 7 Ar [apstrīdēto lēmumu] Padome tomēr cita starpā saglabāja [*PMOI*] nosaukumu [Regulas Nr. 2580/2001] pielikumā esošajā sarakstā [..].
- 8 Apstrīdētā lēmuma apsvērumu 5. punktā, kurā neapšaubāmi runa ir par *PMOI*, ir paredzēts:

“Kas attiecas uz vienu grupu, Padome ņēma vērā to, ka kompetentās iestādes lēmums, uz kuru pamatojoties minēto grupu iekļāva sarakstā, no 2008. gada 24. jūnija vairs nav spēkā. Tomēr Padome bija saņēmusi jaunu informāciju par minēto grupu. Padome uzskatīja, ka jaunākā informācija ir pamatojums grupas iekļaušanai sarakstā.”

- 9 Apstrīdētais lēmums [*PMOI*] tika paziņots ar Padomes 2008. gada 15. jūlija vēstuli [...]. Šajā vēstulē Padome cita starpā norādīja:

“Padome atkārtoti ir nolēmusi iekļaut [*PMOI*] [...] sarakstā. Padome ir ņēmusi vērā, ka kompetentās iestādes lēmums, uz kuru pamatojoties [*PMOI*] iekļāva sarakstā, no 24. jūnija vairs nav spēkā. Tomēr Padome ir saņēmusi jaunu informāciju, kas ir būtiska, lai veiktu šo iekļaušanu. Padome, ņemot vērā šo informāciju, nolēma, ka [*PMOI*] vēl joprojām ir iekļaujama iepriekš minētajā sarakstā. Līdz ar to Padome atbilstoši grozīja motīvu izklāstu.”

- 10 Vēstulei par lēmuma paziņošanu pievienotajā motīvu izklāstā [...] Padome minēja šo:

“[*PMOI*] ir 1965. gadā dibināta grupa ar sākotnējo mērķi gāzt impērijas režīmu. Tās biedri tādējādi bija piedalījušies vairāku tūkstošu iepriekšējā režīma “aģentu” likvidēšanā un ir vieni no atbildīgajiem par ķīlnieku sagrābšanu Amerikas Savienoto Valstu vēstniecībā Teherānā. Lai arī sākotnēji *PMOI* tika uzskatīta par vienu no visradikālākajām islāmiskās revolūcijas dalībniecēm, pēc tās aizliegšanas *PMOI* nogāja pagrīdē un veica vairākas darbības pret pastāvošo režīmu Teherānā. Organizācija piedalījās teroristu uzbrukumos [...]. Turklāt šīs organizācijas biedri, kuri atrodas dažādās Eiropas Savienības dalībvalstīs, šobrīd ir apsūdzēti par noziedzīgiem nodarījumiem, kuru mērķis bija iegūt finansējumu viņu darbībām. Uz šīm darbībām ir attiecināmi Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 3. punkta a), c), d), f), g), h) un i) apakšpunkta noteikumi, un tās ir izdarītas šīs kopējās nostājas 1. panta 3. punkta i) un iii) [apakšpunktā] paredzētajiem mērķiem.

Uz [PMOI] ir attiecināms Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punkts.

2001. gada aprīlī *Tribunal de grande instance de Paris* pretterorisma prokuratūra saskaņā ar nosacījumiem, kuri Francijas tiesībās paredzēti 1996. gada 22. jūlija Likumā 96/647, uzsāka tiesas izmeklēšanu par apsūdzībām saistībā ar “krimināla rakstura apvienību veidošanu terorisma aktu sagatavošanas nolūkā”. Šīs tiesas izmeklēšanas ietvaros notikušo izmeklēšanu rezultātā tika noskaidroti iespējamie [PMOI] biedri par vairāku tādu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, kuriem visiem bija vai nu principiāla, vai pakārtota saistība ar kopīgu apvienību, kuras mērķis bija ar draudiem vai teroru nopietni traucēt sabiedrisko kārtību. Papildus iepriekš minētajam noziedzīgajam nodarījumam šī tiesas izmeklēšana attiecās arī uz “terorisma grupas finansēšanu” saskaņā ar nosacījumiem, kuri Francijas tiesībās paredzēti 2001. gada 15. novembra Likumā 2001/1062 par ikdienas drošību.

2007. gada 19. martā un 13. novembrī Parīzes pretterorisma prokuratūra pret iespējamajiem [PMOI] biedriem izvirzīja papildu apsūdzības. Šīs apsūdzības tika pamatotas ar vajadzību izmeklēt jaunu informāciju, kas iegūta no izmeklēšanām, kuras veiktas no 2001. līdz 2007. gadam. Šīs izmeklēšanas galvenokārt attiecās uz apsūdzībām saistībā ar “krāpšanas, kura izdarīta pret īpaši neaizsargātām personām, rezultātā iegūto tiešo vai netiešo līdzekļu atmazgāšanu un krāpšanu organizētā grupā” — apsūdzības, kas ir saistītas ar teroristu apvienību saskaņā ar nosacījumiem, kuri Francijas tiesībās paredzēti 2003. gada 2. augusta Likumā 2003/706.

Tā rezultātā kompetentā iestāde saskaņā ar Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. punktu pieņēma lēmumu attiecībā uz [PMOI].

Padome norāda, ka šie kriminālprocesi vēl joprojām tiek izskatīti un 2007. gadā ir ierosināti jauni kriminālprocesi, apkarojot teroristu grupu īstenotās

finanšu operācijas. Padome uzskata, ka turpina pastāvēt iemesli [PMOI] iekļaušanai to personu un organizāciju sarakstā, attiecībā uz kurām ir veikti Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 1. un 2. punktā paredzētie pasākumi.

Ņemot vērā šos apstākļus, Padome nolēma, ka attiecībā uz [PMOI] ir jāturpina piemērot Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 1. un 2. punktā paredzētos pasākumus.”

Prasība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- ²¹ Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2008. gada 21. jūlijā, *PMOI* cēla prasību atcelt apstrīdēto lēmumu un lūdza Vispārējo tiesu:

— atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tas to skar, un

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

- ²² Francijas Republikai un Eiropas Komisijai tika atļauts iestāties šajā lietā Vispārējā tiesā Padomes prasījumu atbalstam.

- 23 *PMOI* savu prasījumu atbalstam būtībā norādīja piecus prasības pamatus: pirmais prasības pamats attiecās uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā; otrais prasības pamats bija par Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. punkta, Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punkta un pierādīšanas pienākuma noteikumu pārkāpumu; trešais prasības pamats attiecās uz tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu; ceturtais prasības pamats bija par tiesību uz aizstāvību un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, un piektais prasības pamats attiecās uz pilnvaru vai procedūras ļaunprātīgu izmantošanu vai sagrozišanu.
- 24 Attiecībā uz ceturto pamatu par tiesību uz aizstāvību pārkāpumu Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 36. punktā ir norādījusi, ka nav strīda par to, ka Padome pieņēma apstrīdēto lēmumu, *PMOI* iepriekš nepaziņojot lietas materiālos iekļauto jauno informāciju vai apstākļus, kuri, kā uzskatīja Padome, pamatoja *PMOI* atstāšanu Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktā minētajā sarakstā, proti, informāciju par tiesas izmeklēšanu, kuru 2001. gada aprīlī uzsākusi *Tribunal de grande instance de Paris* pret terorisma prokuratūra, un par divām papildu apsūdzībām, kuras izvirzītas 2007. gada martā un novembrī. Vispārējā tiesa piebilda, ka *a fortiori* Padome nedeva *PMOI* iespēju darīt zināmu savu viedokli šajā jautājumā pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas.
- 25 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 37. punktā no tā secināja, ka jākonstatē, ka apstrīdētais lēmums ir ticis pieņemts, pārkāpjot iepriekš minētā sprieduma lietā *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran*/Padome konkrēti 120., 126. un 131. punktā minētos principus, kas saistīti ar tiesību uz aizstāvību ievērošanu.
- 26 Turklāt pārsūdzētā sprieduma 39.–44. punktā Vispārējā tiesa vispirms izvērtēja Padomes argumentu par to, ka šī iestāde varēja šādi rīkoties, ņemot vērā īpašo situāciju, kurā tā atradās šajā lietā, it īpaši steidzamību, kādā bija jāpieņem apstrīdētais lēmums.

- 27 Šajā ziņā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 40. punktā uzskatīja, ka apgalvotā steidzamība nav nekādi pierādīta.
- 28 Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka laikā no 2008. gada 7. maija, kad tika pasludināts *Court of Appeal* spriedums, ar kuru Padomei tika liegta iespēja galīgi pamatoties uz *Home Secretary* 2001. gada 28. marta rīkojumu, līdz 2008. gada 15. jūlijam, kad tika pieņemts apstrīdētais lēmums, pagāja vairāk nekā divi mēneši. Taču Padome nav izskaidrojusi, kāpēc tai tūlīt pēc 2008. gada 7. maija nebija iespējams rīkoties, lai vai nu svītrotu *PMOI* no Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktā minētā saraksta, vai arī, pamatojoties uz jaunu informāciju, to atstātu šajā sarakstā.
- 29 Turklāt Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 41. punktā uzskatīja, ka, pat pieņemot, ka šī jauniegūtā informācija Padomei tika paziņota tikai 2008. gada jūnijā, tas neizskaidro, kāpēc tā nevarēja nekavējoties tikt nosūtīta *PMOI*, ja Padome bija nodomājusi to izmantot pret to.
- 30 Vispārējā tiesa papildus norādīja, ka, lai arī Padome savos apsvērumos lietā, kurā tika taisīts iepriekš minētais 2008. gada 23. oktobra spriedums lietā *People's Mojahedin Organization of Iran*/Padome, bija *expressis verbis* paziņojusi par savu nodomu uzskatīt "jauniegūto informāciju", par kuru tai ir darīts zināms, kā steidzamu lietu, šī iestāde šo jauniegūto informāciju nebija paziņojusi *PMOI*, nenorādot nekādus materiālus vai juridiskus šķēršļus, kas traucētu to izdarīt, pat situācijā, kad Vispārējā tiesa ar iepriekš minēto spriedumu lietā *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran*/Padome bija atcēlusi vienu no tās iepriekš pieņemtajiem lēmumiem, tieši pamatojoties uz to, ka Padome pirms tā pieņemšanas nebija veikusi šādu iepriekšēju paziņošanu.
- 31 Pārsūdzētā sprieduma 42. punktā Vispārējā tiesa norādīja, ka nedz *Court of Appeal* 2008. gada 7. maija spriedumam, nedz *Home Secretary* 2008. gada 23. jūnija rīkojumam nav automātiska un tūlītēja iedarbība uz tajā laikā spēkā esošo Pado-
mes 2007. gada 20. decembra Lēmumu 2007/868/EK, ar kuru īsteno Regulas (EK)

Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktu un atceļ Lēmumu 2007/445/EK (OV L 340, 100. lpp.), jo saskaņā ar pieņēmumu par Savienības tiesību aktu spēkā esamību šis lēmums paliek spēkā ar likuma spēku tik ilgi, līdz tas netiek atcelts prasības atcelt tiesību aktu ietvaros vai atzīts par spēkā neesošu pēc prejudiciālā nolēmuma tiesvedības vai iebildes par prettiesiskumu.

- 32 Pēc tam Vispārējā tiesa noraidīja Padomes argumentu par to, ka ar *PMOI* paziņoto motīvu izklāstu varēja tikt ievērotas *PMOI* tiesības uz aizstāvību.
- 33 Šajā ziņā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 46. punktā nolēma, ka šīs argumentācijas pamatā ir sajaukums starp tiesību uz aizstāvību nodrošināšanu administratīvā procesā un garantiju, kura izriet no tiesībām uz efektīvu iespēju vērsties tiesā par nelabvēlīgu aktu, kas pieņemts šāda procesa noslēgumā.
- 34 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 47. punktā no tā secināja, ka, tā kā ceturtais pamats ir pamatots, apstrīdētais lēmums ir jāatceļ tiktāl, ciktāl tas attiecas uz *PMOI*.
- 35 Pārsūdzētā sprieduma 48. punktā Vispārējā tiesa norādīja, ka, lai arī, esot šādiem apstākļiem, tā neuzskatīja par vajadzīgu lemt par citiem izvirzītajiem prasības pamatiem, tā tomēr izvērtēs otro un trešo prasības pamatu, jo tie ir būtiski saistībā ar pamattiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.
- 36 Saistībā ar šiem prasības pamatiem Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 78. punktā secināja, pirmkārt, ka nav juridiski pietiekami pierādīts, ka apstrīdētais lēmums ir ticis pieņemts saskaņā ar Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. punktu un Regulas

Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktu, un, otrkārt, ka paši šī lēmuma pieņemšanas apstākļi pārkāpj *PMOI* pamattiesības uz efektīvu pārbaudi tiesā.

- ³⁷ Tādēļ Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 79. punktā nolēma, ka otrais un trešais prasības pamats ir pamatoti.

Lietas dalībnieku prasījumi apelācijas tiesvedībā

- ³⁸ Ar savu apelācijas sūdzību Francijas Republika lūdz Tiesu:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu un
- pašai pieņemt galīgo nolēmumu strīdā, noraidot *PMOI* prasību, vai nodot lietu atpakaļ Vispārējā tiesā.

- ³⁹ *PMOI* lūdz Tiesu:

- atzīt apelācijas sūdzību par nepieņemamu;
- pakārtoti, atzīt, ka par šo apelācijas sūdzību nav jālemj;

- vēl pakārtotāk, noraidīt apelācijas sūdzību un
- katrā ziņā piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt atbildētājam radušos tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

- ⁴⁰ Francijas Republika izvirza trīs pamatus attiecībā uz Vispārējās tiesas pieļautām kļūdām tiesību piemērošanā, attiecīgi izvērtējot principus, kas saistīti ar tiesību uz aizstāvību ievērošanu, Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. punktu un principus saistībā ar tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

Par apelācijas sūdzības pieņemamību

Lietas dalībnieku argumenti

- ⁴¹ *PMOI*, atgādinot, ka apstrīdētais lēmums tika atcelts un aizstāts ar Lēmumu 2009/62, ar kuru *PMOI* vairs nav iekļauta Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktā minētajā sarakstā, norāda, ka Francijas Republikai nav intereses uzturēt šo apelācijas sūdzību un ka tā līdz ar to ir nepieņemama. *PMOI* pakārtoti uzskata, ka Tiesai ir jāatsakās lemt par šo apelācijas sūdzību, pamatojoties uz to, ka tai nav priekšmeta.

- 42 Francijas Republika uzskata, ka apelācijas sūdzība ir pieņemama, un šajā ziņā arī norāda, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 56. panta trešo daļu tai nav jāpamato interese celt prasību.

Tiesas vērtējums

- 43 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai prasītājam ir interese celt prasību, ja apelācijas rezultāts var radīt labumu lietas dalībniekam, kas to ir iesniedzis (it īpaši skat. 2009. gada 3. septembra spriedumu lietā C-535/06 P *Moser Baer India*/Padome, Krājums, I-7051. lpp., 24. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 44 Tomēr, tā kā Francijas Republika bija iestājusies Vispārējā tiesā notiekošā tiesvedībā, no Tiesas Statūtu 56. panta otrās daļas izriet, ka šī dalībvalsts var iesniegt apelācijas sūdzību pat tad, ja Vispārējās tiesas nolēmums to tieši neskar.
- 45 Turklāt no šī paša panta trešās daļas izriet, ka dalībvalstīm neatkarīgi no tā, vai tās ir lietas dalībnieces lietā pirmajā instancē, nav jāpierāda interese iesniegt apelācijas sūdzību par Vispārējās tiesas spriedumu (1999. gada 8. jūlija spriedums lietā C-49/92 P Komisija/*Anic Partecipazioni*, *Recueil*, I-4125. lpp., 171. punkts).
- 46 Tāpat jānorāda, ka pretēji *PMOI* uzskatam šai apelācijas sūdzībai nav zudis priekšmets, jo apstrīdētais lēmums, ar kuru *PMOI* tika iekļauta Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktā minētajā sarakstā, tika atcelts un aizstāts ar Lēmumu 2009/62, kurā, atsaucoties uz pārsūdzēto spriedumu, tā vairs nav iekļauta šī saraksta atjauninātajā versijā.

- ⁴⁷ Pirmkārt, ja Tiesa apmierinātu apelācijas sūdzību un pēc būtības noraidītu *PMOI* prasības pieteikumu atcelt apstrīdēto lēmumu, tas nozīmētu, kā pareizi ir uzskatījusi Francijas Republika, ka šis lēmums tiktu atgriezts Savienības tiesību sistēmā attiecībā uz laikposmu no 2008. gada 16. jūlija, datuma, kad apstrīdētais lēmums stājās spēkā, līdz 2009. gada 27. janvārim, datumam, kad spēkā stājās Lēmums 2009/62, ar kuru bez atpakaļejoša spēka tika atcelts apstrīdētais lēmums un *PMOI* nosaukums izsvītrots no Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktā minētā saraksta.
- ⁴⁸ Otrkārt, tāpat nešķiet, ka Lēmuma 2009/62 pieņemšanas rezultātā būtu atrisināts lietas dalībnieku starpā esošais strīds un ka līdz ar to šī iemesla dēļ apelācijas sūdzībai nebūtu priekšmeta (pēc analogijas it īpaši skat. 2004. gada 1. decembra rīkojumu lietā C-498/01 P *ITSB/Zapf Creation*, Krājums, I-11349. lpp., 12. punkts).
- ⁴⁹ Francijas Republika turpina uzskatīt par pamatotu to, ka *PMOI* ar apstrīdēto lēmumu tika iekļauta Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktā minētajā sarakstā, un papildus Tiesā norāda, ka tā saglabā interesi attiecībā uz to, lai Tiesa atzītu Vispārējās tiesas pieļautās kļūdas pārsūdzētajā spriedumā un lai tādējādi varētu lūgt Padomei no jauna iekļaut *PMOI* šajā sarakstā.
- ⁵⁰ Šādos apstākļos, tā kā apelācijas sūdzībai nav zudis priekšmets, Tiesai attiecībā uz to ir jāpieņem nolēmums.

Par lietas būtību

Par pirmo pamatu — kļūdu tiesību piemērošanā, kas pieļauta, izvērtējot principus, kas saistīti ar tiesību uz aizstāvību ievērošanu

— Lietas dalībnieku argumenti

- 51 Francijas Republika pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 37. punktā ir nolēmusi, ka apstrīdētais lēmums tika pieņemts, pārkāpjot principus, kas saistīti ar tiesību uz aizstāvību ievērošanu, jo Padome pieņēma šo lēmumu, *PMOI* iepriekš nepaziņojot lietas materiālos iekļauto jauno informāciju vai apstākļus, kuri, kā uzskatīja Padome, pamatoja tās atstāšanu Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktā minētajā sarakstā.
- 52 Atbilstoši Tiesas judikatūrai pienākumam iepriekš paziņot par līdzekļu iesaldēšanas pasākumu esot izņēmumi, it īpaši sākotnējā lēmuma par iesaldēšanu gadījumā, ja šāda paziņošana kaitētu šādu ierobežojošu pasākumu efektivitātei (2008. gada 3. septembra spriedums apvienotajās lietās *C-402/05 P* un *C-415/05 P Kadi* un *Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija, Krājums, I-6351. lpp., 339.–341. punkts).
- 53 Francijas Republika uzskata, ka apstrīdētā lēmuma pieņemšanas laikā acīmredzami pastāvēja *PMOI* piemērotā līdzekļu iesaldēšanas pasākuma pārtraukšanas draudi un līdz ar to šāda pasākuma efektivitātes kaitējuma risks.

- 54 Kopš brīža, kad *Home Secretary* ar 2008. gada 23. jūnija rīkojumu, kas stājās spēkā nākamajā dienā, bija svītrojis *PMOI* nosaukumu no to organizāciju saraksta, kuras bija aizliegtas saskaņā ar *Terrorism Act 2000*, *Home Secretary* 2001. gada 28. marta rīkojums, kas bija kompetentas iestādes lēmums, kurš pamatoja Lēmumu 2007/868, vairs neesot varējis būt par pamatu *PMOI* iekļaušanai Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktā minētajā sarakstā, pretējā gadījumā pārkāpjot Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. punktu.
- 55 Francijas Republika arī norāda, ka, lai arī neapšaubāmi minētais 2008. gada 23. jūnija rīkojums automātiski un tūlītēji neietekmēja Lēmumu 2007/868, tomēr Padome nevarēja ļaut turpināties situācijai, ka minētajam lēmumam nebija pamata, bet tai pēc iespējas ātrāk no šādas situācijas bija jāizdara secinājumi.
- 56 Ņemot vērā, ka Padome 2008. gada 9. jūnijā no Francijas iestādēm bija saņēmusi jaunu informāciju, proti, informāciju par 2001. gada 9. aprīli ierosināto tiesas izmeklēšanu pret 17 iespējamiem *PMOI* biedriem un 24 personu apsūdzēšanu, kas, kā uzskatīja šīs iestādes, pamatoja to lūgumu iekļaut *PMOI* Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktā minētajā sarakstā, Padomei, lai nodrošinātu sankciju efektivitāti, esot bijis jāizvairās no jebkādas līdzekļu iesaldēšanas pārtraukšanas un tādējādi pēc iespējas ātrāk jāpieņem jauns lēmums, iekļaujot *PMOI* šajā sarakstā.
- 57 Francijas Republika turklāt atgādina, ka Padomei saskaņā ar Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 6. punktu 2008. gada jūnija beigās bija pienākums pēc iespējas ātrāk pārskatīt minēto ar Lēmumu 2007/868 izveidoto sarakstu.

58 *PMOI* uzskata, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā pamatoti ir noraidījusi šo Padomes izvirzīto un šajā apelācijas sūdzībā atkārtoto argumentāciju, it īpaši nolēmot, ka šajā lietā Padomei nebija tiesību iepriekš nepaziņot tai par attiecīgo jauno informāciju, jo tādā gadījumā pastāvētu risks pārtraukt *PMOI* līdzekļu iesaldēšanu. Turklāt Vispārējās tiesas vērtējums esot pamatots ar faktiem, kurus apelācijas tiesvedībā nevar apstrīdēt.

— Tiesas vērtējums

59 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 36. un 37. punktā nolēma, ka Padome, pieņemot apstrīdēto lēmumu, *PMOI* iepriekš nepaziņojot lietas materiālos iekļauto jauno informāciju vai apstākļus, kuri, kā uzskatīja Padome, pamatoja tās atstāšanu Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktā minētajā sarakstā, un *a fortiori* nedodot *PMOI* iespēju lietderīgi paust savu viedokli šajā jautājumā pirms šī lēmuma pieņemšanas, ir pārkāpusi principus, kas saistīti ar tiesību uz aizstāvību ievērošanu un kuri it īpaši minēti iepriekš minētā sprieduma lietā *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran*/Padome 120., 126. un 131. punktā.

60 Principi, uz kuriem ir atsaukusies Vispārējā tiesa un kurus nav apstrīdējusi Francijas Republika, izriet arī no Tiesas judikatūras (saistībā ar Padomes 2002. gada 27. maija Regulu (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban*, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 467/2001, ar ko aizliedz eksportēt noteiktas preces un pakalpojumus uz Afganistānu, pastiprina lidojumu aizliegumu un attiecina uz Afganistānas *Taliban* līdzekļu un citu finanšu resursu iesaldēšanu (OV L 139, 9. lpp.), skat. iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Kadi* un *Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija, 338.–341. punkts).

- 61 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka sākotnējā lēmuma par līdzekļu iesaldēšanu gadījumā Padomei nav iepriekš jāpaziņo attiecīgajai personai vai organizācijai iemesli, pamatojoties uz kuriem šī iestāde plāno balstīt šīs personas vārda vai organizācijas nosaukuma iekļaušanu Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktā minētajā sarakstā. Šādam pasākumam — lai netiktu apdraudēta tā efektivitāte — pēc savas būtības ir jābūt tādām, lai radītu pārsteiguma efektu un lai to varētu piemērot nekavējoties. Šādā gadījumā principā pietiek, ka iestāde paziņo iemeslus attiecīgajai personai vai organizācijai un nodrošina tiesības tikt uzklusītai lēmuma pieņemšanas laikā vai uzreiz pēc tā pieņemšanas.
- 62 Savukārt nākamajā lēmumā par līdzekļu iesaldēšanu, ar kuru tiek paturēts personas vārds vai organizācijas nosaukums, kas jau ir iekļauts Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktā minētajā sarakstā, šis pārsteiguma efekts vairs nav vajadzīgs, lai nodrošinātu pasākuma efektivitāti, kas nozīmē, ka pirms šāda lēmuma pieņemšanas ir jāpaziņo apsūdzības pamatā esošā informācija, kā arī attiecīgajai personai vai organizācijai ir jādod iespēja tikt uzklusītam.
- 63 Pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa piemēroja šos principus attiecībā uz šo lietu un pamatoti secināja, ka, tā kā *PMOI* nosaukums ar apstrīdēto lēmumu tika atstāts Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktā minētajā sarakstā, kurā tā bija iekļauta kopš tās sākotnējās iekļaušanas 2002. gada 3. maijā saskaņā ar Lēmumu 2002/334, Padome — kā tā izdarīja šajā gadījumā — apstrīdētā lēmuma pieņemšanas laikā nevarēja paziņot par jaunu apsūdzības pret *PMOI* pamatā esošu informāciju. Padomei noteikti bija jānodrošina *PMOI* tiesību uz aizstāvību ievērošana, proti, jāpaziņo par *PMOI* apsūdzības pamatā esošo informāciju un jānodrošina tiesības tikt uzklusītai pirms šī lēmuma pieņemšanas.
- 64 Šajā ziņā ir jāuzsver, kā savu secinājumu 103. punktā ir izdarījusi ģenerāladvokāte, ka aizsardzības aspekts, ko sniedz prasība paziņot apsūdzības pamatā esošu informāciju un tiesības iesniegt apsvērumus pirms tāda pasākuma kā apstrīdētā lēmuma, ar kuru

sāk piemērot ierobežojošus pasākumus, pieņemšanas, ir fundamentāls un būtisks tiesībām uz aizstāvību. Vēl jo vairāk tas tā ir tad, ja šādi pasākumi būtiski ietekmē minēto personu un grupu tiesības un brīvības.

- ⁶⁵ Noteikuma, saskaņā ar kuru nelabvēlīga lēmuma adresātam jābūt iespējai sniegt savus apsvērumus pirms šā lēmuma pieņemšanas, mērķis ir ļaut kompetentajai iestādei efektīvi ņemt vērā visu atbilstošo informāciju. Lai nodrošinātu minētā adresāta efektīvu aizsardzību, šī noteikuma mērķis ir citastarp ļaut tiem izlabot kļūdu vai sniegt informāciju par to personisko situāciju, kas liecinātu par labu tam, lai lēmums tiktu pieņemts vai netiktu pieņemts vai tam būtu noteikts saturs (šajā ziņā skat. 2008. gada 18. decembra spriedumu lietā C-349/07 *Sopropé*, Krājums, I-10369. lpp., 49. punkts).
- ⁶⁶ Šīs pamattiesības uz tiesību uz aizstāvību ievērošanu procedūrā pirms tāda ierobežojoša pasākuma kā apstrīdētais lēmums pieņemšanas turklāt *expressis verbis* ir ietvertas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas, kurai ar LES 6. panta 1. punktu ir atzīts tāds pats juridiskais spēks kā Ligumiem, 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā.
- ⁶⁷ Lai arī, kā atgādināts šī sprieduma 61. punktā, izņēmums no šīm pamattiesībām ir pieļauts attiecībā uz sākotnējiem lēmumiem par līdzekļu iesaldēšanu, to pamato vajadzība nodrošināt iesaldēšanas pasākumu efektivitāti un primāri apsvērumi par Savienības un tās dalībvalstu starptautisko attiecību drošību vai norisi (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Kadi* un *Al Barakaat International Foundation/Padome* un Komisija, 342. punkts).

- 68 Pārsūdzētā sprieduma 39.–44. punktā Vispārējā tiesa tomēr izvērtēja Padomes argumentāciju par to, ka šai iestādei bija pamats paziņot jauno *PMOI* apsūdzības pamatā esošo informāciju apstrīdētā lēmuma pieņemšanas laikā, nevis pirms tā pieņemšanas, kaut arī tas nebija sākotnējs lēmums par līdzekļu iesaldēšanu, ņemot vērā īpašo situāciju, kādā šī iestāde atradās šajā gadījumā, precīzāk — steidzamību, kādā apstrīdētais lēmums bija jāpieņem.
- 69 Šo argumentāciju būtībā ir pārņēmusi Francijas Republika šajā apelācijas tiesvedībā.
- 70 Vispārējā tiesa uzskatīja, pirmkārt, ka kopš 2008. gada 7. maija, *Court of Appeal* sprieduma pasludināšanas datuma, Padomei tika liegta iespēja galīgi pamatoties uz *Home Secretary* 2001. gada 28. marta rīkojumu kā uz kompetentas iestādes lēmumu Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. punkta izpratnē, lai *PMOI* paturētu Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktā minētajā sarakstā. Turklāt ar 2008. gada 23. jūnija rīkojumu, kas stājās spēkā nākamajā dienā, *Home Secretary* izpildīja šo spriedumu, izsvītrojot *PMOI* no to organizāciju saraksta, kas ir aizliegtas saskaņā ar *Terrorism Act 2000*.
- 71 Otrkārt, nav strīda par to, ka Padome 2008. gada 9. jūnijā no Francijas Republikas bija saņēmusi jaunu informāciju par Francijā pret iespējamiem *PMOI* biedriem ierosinātajām tiesu izmeklēšanām, kuru šī dalībvalsts uzskatīja par tādu, kas varēja pamatot šīs organizācijas paturēšanu Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktā minētajā sarakstā.
- 72 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Padomei tādējādi ļoti īsā termiņā bija jāizvērtē šī jaunā informācija, lai izlemtu vai nu to, ka tā var tikt uzskatīta par kompetentas iestādes lēmumu Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. punkta izpratnē, ar kuru var pamatot *PMOI* paturēšanu minētajā sarakstā, vai arī to, ka šī grupa uzreiz bija jāizsvīturo no šī paša saraksta.

73 Lai arī neapšaubāmi ir taisnība, kā ir uzskatījusi Francijas Republika, ka, vismaz sākot ar 2008. gada 24. jūniju, Padome nevarēja ļaut turpināties situācijai, kad Lēmumam 2007/868 nebija pamata, bet tai pēc iespējas ātrāk bija atbilstoši jārikojas, tomēr, kā turklāt ir norādījusi šī dalībvalsts un pamatoti minējusi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 42. punktā, nedz *Court of Appeal* 2008. gada 7. maija spriedums, nedz *Home Secretary* 2008. gada 23. jūnija rīkojums automātiski un tūlītēji neietekmēja tajā laikā piemērojamo Lēmumu 2007/868.

74 Šis pēdējais minētais lēmums bija spēkā Savienības iestāžu tiesību aktu likumības prezumpcijas dēļ, kas saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru nozīmē, ka tiesību akti rada tiesiskas sekas tik ilgi, kamēr tie nav atsaukti, atcelti prasības atcelt tiesību aktu ietvaros vai pasludināti par spēkā neesošiem pēc prejudiciāla nolēmuma pieņemšanas vai iebildes par pretiesiskumu apmierināšanas (it īpaši skat. 2008. gada 12. februāra spriedumu lietā C-199/06 *CELF* un *ministre de la Culture et de la Communication*, Krājums, I-469. lpp., 60. punkts un tajā minētā judikatūra).

75 Tādējādi, ņemot vērā, kā atgādināts šī sprieduma 64. un 65. punktā, arī to, cik fundamentāli būtiski ir ievērot tiesības uz aizstāvību procedūrā pirms tāda lēmuma kā apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 39. un 43. punktā nolemjot, ka Padome nav pierādījusi, ka apstrīdētais lēmums bija jāpieņem, pastāvot tādai steidzamībai, ka šī iestāde nevarēja *PMOI* paziņot tās apsūdzības pamatā esošo jauno informāciju un uzklaut to pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas.

76 No visiem šiem apsvērumiem izriet, ka pirmais pamats nav pamatots.

Par otro un trešo pamatu

⁷⁷ Otrais un trešais pamats, kuri attiecīgi ir par Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. punkta pārkāpumu un kļūdu tiesību piemērošanā, kas pieļauta, izvērtējot principus, kuri ir saistīti ar tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā ievērošanu, attiecas uz pārsūdzētā sprieduma otro daļu, kurā Vispārējā tiesa izvērtēja *PMOI* izvirzīto otro un trešo prasības pamatu un atzina tos par pamatotiem.

⁷⁸ Šajā ziņā ir jākonstatē, ka Vispārējā tiesa, vispirms pārsūdzētā sprieduma 47. punktā nolemjot, ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ tāpēc, ka ir pārkāptas *PMOI* tiesības uz aizstāvību, šī sprieduma 48. punktā uzskatīja, ka, lai arī šādos apstākļos nav jālemj par citiem izvirzītajiem prasības pamatiem, Vispārējā tiesa tomēr izvērtēs otro un trešo prasības pamatu, jo tie ir būtiski saistībā ar pamattiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

⁷⁹ Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai Tiesa noraida visus pret nebūtiskiem Vispārējās tiesas sprieduma pamatojuma punktiem vērstos iebildumus, jo tie nevar būt pamatā šī sprieduma atcelšanai un līdz ar to ir neefektīvi (it īpaši skat. 2010. gada 2. septembra spriedumu lietā C-399/08 P Komisija/*Deutsche Post*, Krājums, I-7831. lpp., 75. punkts, un 2011. gada 29. marta spriedumu lietā C-96/09 P *Anheuser-Busch/Budějovický Budvar*, Krājums, I-2131. lpp., 211. punkts un tajā minētā judikatūra).

⁸⁰ Šādos apstākļos jākonstatē, ka otrais un trešais prasības pamats ir neefektīvi.

⁸¹ Tā kā neviens no Francijas Republikas izvirzītajiem prasības pamatiem nav apmierināts, apelācijas sūdzība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- ⁸² Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Francijas Republikai spriedums ir nelabvēlīgs un tā kā *PMOI* ir prasījusi piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, jāpiespriež Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;**
- 2) Francijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]